

שלא יאמינהו בזה, וכי חייב לכבדו בחיזיו
ובמותו, וכיצד הוא היכבוד במותו, ויתר
פרטיה, מโบราין בקידושין [רף ל' ע"ב ואילך].
וקצת מהן בנסיבות מהתלמוד.

ט' ס"ג. ותני ר' דומה למא שכתב הכר"מ בס' ז' מלה דכר זו לא ייצה, דלאן זא צוועה און, ז' ככל נמי קיימל אין זיינ"ד ספ' ר' ר' מ"ט' ע' ז' זיך האג לאירס צוועומזין, זא פיטין, ז' זיך יס' זיך האג לאירס צוועומזין, זא פיטין, דלאכ צמלה מיל נכוונו זויל מילן קאנל ת"מ מל' קיטס מהווע כינוד דק' פון גראן גאנדר, חא גאנדע זיל' קיס' מילא צינז, ומילא כינוד כיל' צאנצ'ו רונה ציכצדו, זא זונעט גאנטל המלוא, זא דלאכ האג' מוולן מלן כל' מגווע כינוד, זא פיטין.

(ד) ואם היה זו מחלוקת בין מוסלמים, חוץ מה מחלוקת רוחנית מינה, ננדן לוותם כמי דפסים, עיין כאן בדף ק' ו-כלהגנות הראובן ג' וג'עון ג' ס'.

זיוואם נער נקט ענ' מזא' ז' מומך
תמשן בצל' מז' עט' נער' נכ' תר'ו

כיזן דק' רימחה נן זע' מל' ס'ג' ז'ו'ע' כהן
ס'ג' צ'ל' טב' מ'יך' לח' נער' נך' י'ס' למל'ק.
ע'ז' ז'ו'ע' וט'ן.

וְזַהֲנָה כִּי הַמְּנֻכֶּר מֵהֶם דָּכוֹתִין כִּי
עַל תְּזַהַה וְכֵן כֵּל תְּמֹהוֹת.
וְעַזְנִין נְכָנוֹת מְהֻמָּדָה מִלְּגָדָה עַל וְאֵת
כֵּל מְנוּכָה כְּחַלְוָן מִרְקָב כֵּל כְּבָדָר קִשְׁעַנְצָר
דָּכְלִינְדָּר וְאֵת לְזָן כְּפָדִין דָּמוֹת עַדְהָ
שָׁמְתָן סְכָרָה כְּלָדָה הָלִין כְּפָרִין וְעַזְנִין טַבְעַנְצָר
דָּבָר מִסְקָנָה וְסְקוֹנָה. וְכֵתֵם אֵת מְהֻמָּת לְרַחַם
סְכִיבָה דָּן וְאֵת. וְעַזְנִין מִצְבָּה מִלְּגָדָה פְּרַגְמָנְדִּס
בְּעַד, וְזַהֲרָה נְמֻלָּחָה חַרְיָה כְּלִינִי כְּפָיָה כְּכָל
כְּמִתְּמֻוּמִים, וְלֹא כְּמִנְקָהוּן.

מצוה לד, שלא להרוג נקי

(א) [א] **ההוֹרָגּ**, עין ר' מ' ה' ר' מ'. עב' ג' ור' החש' נסח מיטלטן, לו חפיין פ' כ' נסח' וטמפה כנעניית כוין דחמייניס גאנז'וותה סטלה, ר'ק גאנצ'ו יאט גאנז'ו יאט לו יומיס, ופ'ין מה סטטצען נתקמן פרחת האנטיסיס (מאז'ו צ'). האן ההורג נוי וויפלע נר מושען סקאנז'ן מלו' דענע מאוז'ו לאיו נאכער מלוי, וגס לחט צלען זא. וויאן ר' מ' כלען פ' צ' ר' מ' לא נטען, יטראלן צ'הרב ג' וחטאך קהיי גאנרג פע'ני ניכים דין, זונקס' מאנז'ה אס גאנז'ו נסס מילען (מאנטיסיס דראטה ד'). דיפטוח מדיעי דודז דז'יו מסור נאמעיט, וופאוט, דרכ' נר מותען מזא נאחס'ו, האן גאנדיגן זאלען מקאנלען נר מזאג, חמוץולר גרא'ת ס' זי תפוליכס צ'י, זאל'ו דיט בכ' זא פ' פטוצ'ו'. זונקון האימת באטערן צ'זען טהרב, גאנז'ו צוונע צ'לען כל' זי גאנז'ו זונקון, פ' צ' ר' מ' זע'ן.

ונוהגת בכל מקום ובכל זמן. בזיכרים ובנקודות כל זמן שאפשר להן, בלומר בכל עת שלא ימנעו אותן בעלייהן. ועוכר עליה בטל עשה, ועונשו גדול מאד שנעשה מהנזכר לאביו בשמיים. ואם יש כח בבית דין קופין אותן, כמו שכתבנו לעמלה [מצואו ו'] שבכיטול עשה קופין בית דין.

מצוה לד

שלא להרווג נקי

שלא להרוג נפש, שנאמר (שמות כ"ז, י"ג) לא תרצח.

שורש מצوها זו, ידוע ונגלה לכל רואי המשך, כי השם יתפרק בנה העולם וצונו לפורת וללבות כדי לישכו לפניו, ומגענו שלא נחריבתו בידינו להרוג ולאבד הבריות שהן המיישבות העולם. ואולם: הרשעים הגמורים כגון המיןין והמלשינים איןין מישבי עולם, ועליהם אמר הכתוב [משלי י"א, י'] ובאבוד רשותים רנה, לפי שהן לא יושבו העולם אבל יחריבוהו בכל כוחם. וזה מה שאמר חכם מחייבינו זכרונו לברכה באבדו הרשעים, קוצים אני מכלה מן הרים [ובבא מעיא דף פ"ב ע"ב], כלומר באבדן אלה יתיישב העולם יותר, כמו שפירות הרים מתרבים וטובים יותר בחלילם ברכותיהם ממו'.

בז' **ומון היה מון,** וכפוט'.
בז' **ואם** מונ' מד' ומונ' נן מונ'ין יס' נו' נן
מייסללהט, עיין נגלההע' ס' מ' מ' ז'
בז' **ס'י'ה,** דהנו' מד' וחו' נן מונ'ין דקיעת האה
ס'ו' ספק מקודמת, עיין גרטון מ' ג' פ' ה', דלו'
ה'ן מופען קזרען ה'ן גו' מתקים מהריין,
מ'ין ס'ו' מ' ד' ז' וו'קע' ה'ן ר' ז' ה'ל'ו'
ד'ל'ן ל' אום יומ' מ' פיטו' נפנ'ן מרימות דצל'ה,
ומונ'ל' כמה פעטמיס מתינור האיט', אלה נן קוו'
ליה ה'ל'ך ר' ספק וו'ן ג'רין נ'כדו' ר'ן מספק
דר'ו' לה' ספ'ה'ג ד'ו'ר'ה'מ. ואה'ס, אלה'ס, נ'נו'מר
ד'ג'ס נ'ג'ען כינ'ו' ד'ק'ע'ה'ק' א'ה'ס, וו'ה'ס, וו'ה'ן נ'ו'
ה'ס, ה'ן ג'רין נ'כדו' אה'ס כה'ס נ'ק'ע'ה'ס
[כ'מו'ה'ג' נ'ג'ע'ה'ג'], נ'ס ה'ה'ס ה'ה'ס נ'ק'ע'ה'ס,
ה'ל'מו' ד'ל' מ'ח'ק'ע'. ר'ק' נ'ג'ע'ן ק'ל'ה'ג' ז'ן, ו'ה'ג'
ג'רין נ'כדו' אה'ס ד'ז'ו'ל'י' כ'ת'ה'ק'ע'ה'ק'ה'ה'ה'ה'
ו'ס'ו' נ'ג'ה', ו'ה' פ'צ'וט'.

שכונה (ג) ומצות עתה קיל כל תבואה
שנמכרה לנוין חוכמה,
המזכירה מוסיפה. ומ"ה הי' מוספק,
המזכיר נר"ת פ"ג מהזונה ב"ט וזה"ט
ויזהו פ"ה ט"ג, דעירות שבן לוד
לחפירותם של מהרי חונגה ולו יום הקברות עד
שזרעיה מות מנבורן, והם כלין גמאות ו כל כנאה
דוחות נומך, ונזרים הכתוב כי רום נון
כינזון כל לוד, ודוחדים מחר אין תיזקו נולן
לנטהו וכון תזות נגידו, והם כל כינאו לוד כדר
דרה רק מזון המקיים נירון הוות נולן בזון
ולוד נספחים, ובין לוד שטח נולן כהה
שצאות דוחה נספחים לוד, אבל כלון בו ריק נקנינו
והלמן, חי' כ' שיש נולן כהה מזונות צבון להוד
למקומות נרנוך ה'ת'ו, לו דילוגה כוון צבאס
יתברך יוזהו ו תבונה בון אלה למשיר, והו
בין לוד לאחורי וויל מגען חותונת אלה כל
זרען זרען זרען זרען זרען זרען זרען זרען

וְאַתָּה תִּשְׁמַח

ב) בם מאי פג'ה פְּגַיָּה וְפִגְיָה

או. בפולניה איררי לונד גוד, ואעפ"כ אמרין דידיין לדור לשנים. וכן דשמע ברכ' ב'

ב) וראה עוד לסתן בצד א' גאות ר'.

ח) ראה למעלה פגזה א' אות יי' א

ט) ראה למעלה מצודה א' אורה ב'

ו' וזה לא מוכיח שפערם נסגר ברגע שפערם נסגר, אולם מוכיח שפערם נסגר ברגע שפערם נסגר.

ח'יב. ובשותה רדכין ח'יא כי' הקפיך. דבר אמר האב לא בעינא מועיל רק לפטורי כ

סבגנו דוגה בקיון הליטוֹן. קיון זה בגן במלטלים בין בירקנאות, ווּן מסבכע אינן גאה בHIGH, לאַטְיַן צווער של אומַן עליונה ליהיטל (גרמאנ). כן באה פֿאַתְה לאמָר זיך קִנְדֵּין, הַזְּרוֹעָן. כל העישׂה דֶּבֶית באַה — כל דרב שטעמים אוֹתָר בעד דְּבָרִים נוֹנְגָּשׂ. סְקָן בריגל גוֹתְּה הַלוֹחַ דִּימָס בעד הַחֲעָל אַגְּוָאָה תְּבָרָת דְּבָר אַהֲרָן. סְקָן שעיל דְּבָר סְגָּנָן — אַהֲרָן שְׁמַשׂ אָהָד בְּיוֹם בְּהַלְּיפָן — גַּתְהָרִיב הָזָה בְּהַלְּטִיָּה בְּדָבָר, מַהְרִיב בְּדָבָר, מַהְרִיב בְּדָבָר, קְנָגָה מְגַנְּבָה בְּלָנְגָה עַמְּסָנָה אַהֲרָן גְּנָבָב אָה אַבָּה, הָאָה קִינְבָּה באַהֲרִונָה.

אורים משלו

בעל השור אות המהורה, ומתחיב באחריותו. רשותו להנתק בנסיבות ההקדיש בנסיבות, שם, גם דבר הדרש בכך מושוו לחייבת דבר לאזריך הרקיש בנסיבות, נקנה הדבר לרשותה הדרש מחד בכל מקרים שהוא: ורשאות הדראיות בהזקקה – אבל רשות הדראיות אין קונה בכחן אלא בנסיבות המשיכה או בנסיבות אחרים שניטנו לעיל (בשנה ד'), ואםatum ההדראים בסוף תמורה הופך כל זמן של משך את התפקיד, לא ענאו. אמיירוחו לגביו במשפטו, לדריהם – האמור:

二二二

၁၆၅၂ မိန္ဒီ ၂၁ — တွင် ၂၈ ပုဂ္ဂန်းက လား ငါးပါး
ပုဂ္ဂန်းက ၁၇၉၃ ခုနှစ် ၂၇ ဧပြီ ၁၇၉၄ ခုနှစ် ၁၇၉၅ ခုနှစ်

卷之三

କେବଳ ଏହାର ପରିମା କିମ୍ବା ଏହାର ପରିମା କିମ୍ବା

ପ୍ରକଳ୍ପର ଏହି ପାଠର ଏହି ପାଇନା ହେଉଥିଲା, ଏହି ପାଇନା
ଏହିଟାଙ୍କିରୁ ଏହିଟାଙ୍କିରୁ ଏହିଟାଙ୍କିରୁ ଏହିଟାଙ୍କିରୁ ଏହିଟାଙ୍କିରୁ

קידושין פרק א'

፳፻፲፭ | ዘመን

בָּעֵד מִתְּמֻמָּה וְמִתְּמַמָּה בְּרֹאשׁוֹת

بِالْأَنْوَاعِ كُلِّهِ وَكُلِّ مُحْمَدٍ : **بِالْأَنْوَاعِ كُلِّهِ وَكُلِّ مُحْمَدٍ**

卷之三

卷之三

בָּעֵד מִתְּמֻמָּה וְמִתְּמַמָּה בְּרֹאשׁוֹת

بِالْأَنْوَاعِ كُلِّهِ وَكُلِّ مُحْمَدٍ : **بِالْأَنْوَاعِ كُلِّهِ وَكُلِّ مُحْمَدٍ**

ਗੁਰ ਪੈਖਾਲ ਦੇਵ ਕਰੋ ਹੈ, ਪਾਸ ਚੜ੍ਹੋ, ਚੜ੍ਹੋ
ਗੁਰ ਪੈਖਾਲ ਦੇਵ ਕਰੋ ਹੈ, ਪਾਸ ਚੜ੍ਹੋ, ਚੜ੍ਹੋ

卷之三

卷之三

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-**אָמֹת** אֲמֹתָיו
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-**אָמֹת** אֲמֹתָיו

三

三

କାହାରେ : କୁର୍ରାକୁ କାହାରେ : କୁର୍ରାକୁ କାହାରେ : କୁର୍ରାକୁ କାହାରେ :

וְאֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲלֹהִים : וְאֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

ପ୍ରକାଶକ

卷之三

104

卷之三

104

